

Ewangelia na sobotę: Przyjąć Ducha Świętego

Ewangelia z soboty 28 tygodnia okresu zwykłego wraz komentarzem. «Duch Święty pouczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć». Najbardziej typowy sposób działania Ducha świętego polega na dawaniu natchnienia, które słyszymy we wnętrzu naszego serca. Często będą to drobne rzeczy: małe umartwienie, uśmiech, dokładne zakończenie pracy, itp. W ten sposób prowadzi nas

do pełni życia
chrześcijańskiego.

Ewangelia (Łk 12, 8-12)

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych; a kto się Mnie wyprze wobec ludzi, tego wyprę się i Ja wobec aniołów Bożych.

Każdemu, kto powie jakieś słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie odpuszczone, lecz temu, kto bluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie odpuszczone.

Kiedy was ciągać będą po synagogach, urzędach i władzach, nie martwcie się, w jaki sposób albo czym macie się bronić lub co mówić, bo Duch Święty pouczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć».

Komentarz

Dzisiaj w Ewangelii, słyszymy słowa Jezusa, które mogą rodzić pytania u tych, którzy je czytają: „kto bluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie odpuszczone”.

Słowo Pana jest niezwykle głębokie i trudne do zrozumienia. W każdym razie, podkreśla ono centralną rolę Ducha Świętego. Jak naucza Katechizm Kościoła Katolickiego, nasze narodzenie do życia Bożego jest nam udzielane w Duchu Świętym[1].

Przyjmowanie Ducha Świętego to przyjmowanie życia. Odrzucenie Ducha Świętego to odrzucenie życia. Nie chodzi o to, że nie ma przebaczenia ze strony Pana, ale o to, że odrzucając Ducha Świętego, odrzuca się zbawienie.

A przyjmując Ducha Świętego,
przyjmuje się zbawienie. Jak
powiedział kiedyś św. Jan XXIII:
„Och, każdy ze świętych jest
arcydziełem łaski Ducha
Świętego”[2].

Posłużmy się radą św. Josemaríi:
„Obcuj często z Duchem świętym —
Wielkim Nieznajomym — bo to On
ma cię uświęcić. Nie zapominaj, że
jesteś świątynią Boga. W centrum
twojej duszy przebywa Pocieszyciel
— słuchaj Go i bądź uległy Jego
natchnieniom”[3].

On jest, jak mówi nam Jezus, tym,
który wszystkiego nas uczy: „Duch
Święty pouczy was w tej właśnie
godzinie, co należy powiedzieć”.

Paraklet prowadzi nas przez życie,
abyśmy starali się czynić jak
największe dobro. Św. Paweł uczy
bowiem, że „miłość Boża rozlana jest
w sercach naszych przez Ducha
Świętego, który został nam dany” (Rz

5,5). Najbardziej typowy sposób Jego działania polega na dawaniu natchnienia, które słyszymy we wnętrzu naszego serca. Często będą to drobne rzeczy: małe umartwienie, uśmiech, dokładne zakończenie pracy, itp. W ten sposób prowadzi nas do pełni życia chrześcijańskiego.

[1] Por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 694.

[2] Jan XXIII, *Przemówienie*, 5 czerwca 1960 r.

[3] *Droga*, nr 57.

Javier Massa // Photo: Rosalind Chang - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/sobota-28tydzien/> (22-02-2026)